

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia|| Ivridica,|| Sev Ivs Civile Theologicvm,||

Fickler, Johann Baptist

Dilingæ, 1575

VD16 F 976

De inuocatione, martyrio & reliquijs Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63414)

dimissum est. Si quis autem vnum sanctorum
heredem scripserit, aut legatum ei reliquerit,
et non specialiter nominauerit locum in quo
est venerabilis domus, inueniantur autem in
eodem loco, aut ciuitate plura oratoria, eius-
dem sancti, illi magis domui, quæ pauperior
est, quod relictum est, præbeatur: Si autem non
est in ciuitate Basilica nominati sancti, inue-
niatur autem in territorio eius, illi detur. Si
autem neque in territorio eius reperitur huius-
modi domus: tunc Ecclesiæ ciuitatis, in qua te-
stator domicilium habuerit, quod dimissum
est, præbeatur.

Veteres Chri-
stianos in te-
stamento san-
ctos, id est, san-
ctorum Eccle-
sias heredes
instituisse.

INVOCATIO.

IUSTINIAN. IMP. IN L. I. C. DE
offic. præf. prætor. Afric.

Hoc deprecantes exoramus sanctæ & glo-
riose semper virginis et Dei genitricis Ma-
rie precibus, vt quicquid minus est reipublica
nostræ, per nos vltimos seruos suos restituat in
nomine suo Deus, & dignos nos faciat serui-
tium eius adimplere.

Iustinianus
inuocat D.
virginem, vt
eius interces-
sione reipub.
Imperioq; fe-
liciter præesse
queat.

DE MARTYRIO SANCTORVM.

IUSTINIAN. IMP. IN D. L. I. C. DE
offic. præf. prætor. Afric.

Hic Iustinianus Deo optimo maximo pro recupe-
rata Africa (quæ ante eum à Vandalis, Arriane
li heresi.

hæresi corruptis, per nonagintaquinque annos, ut dicit, captiuata fuit) gratias agens, de quibusdam

Catholicorum ab hæreticis illato martyrio, sic referunt.

Vidimus venerabiles viros, qui abscisis re-
dicatus linguis, pœnas suas mirabiliter loquuntur.
Alij vero post diuersa tormenta, per diuersas
disperfi prouincias, vitam in exilio per-
egerunt.

Huius autem miraculosi martyrij, scilicet quod
Catholici illi martyres, hæreticorum persecutione
afflicti, eratis et funditus abscisis linguis locuti sunt,
testis est Niceph. li. 17. ca. 1. Ecclesiastica historia
ubi hanc legem Iustimiani citat, et singularia exempla
huius miraculi enumerat latius ex Procopio.

Huius miraculo simile est quod superiori anno M. D. LXXII.

Mense Septembri vidimus Salisburgi, quo tempore

Monachus quidam, ordinis S. Benedicti, et huiusmodi

ceptus in eiusdem ordinis Cœnobio, quod S. Petri

appellatur, natione Gallus Cisalpinus, nomine

laus, annis, ut aestimare potui, quinquaginta natus

qui ex immani furore ac tyrannide hæreticorum

uimistarum è Galliis profugiens, per loca Calabriae

victus causa eleemosynam colligens, quorundam Ger-

manie, haud infimorum Praesulum literis testimo-

libus munitus, in Italiam cõtendebat. Is lingua vix

medium introrsum præcisam ab hæreticis, et præterea

cicatrices vulnerum in corpore cõmonstrans, multam

lingua, supra quam credibile est, truculentiam hæ-

reticorum et iram Dei in eam gentem, non sine iustitia

eorum, qui hunc conspexerunt, admiratione præter-

bat. Huius linguam præcisam vidi ego vna cum alijs

Miracula
martyrum.

De miraculo
è linguis cu-
iusdam Mo-
nachi à Cal-
uinianis male
afflicti.

tem Cenobij Prelato, viro pio, et alijs honestis viris, eodem misello ostendente, et prater humanam virtutem magnalia Dei eum disertè ac satis eleganti Latinitate loqui audivimus: erat enim vir memoria prestant, sacrarum literarum peritissimus, et ultra id quod miraculosè ac distinctè loqueretur, admodum natura sua inò Dei beneficio facundus.

DE SANCTORVM RELIQVIIS.

HONORIVS ET THEODOS. A. A. IN
l. 3. C. de sacros. Eccles. &c.

Nemo martyres distrahat, nemo mercetur.

S. Martyrum reliquias vendere prohibitum.

In tanta veneratione antiquitus erant sanctorum reliquia, quod Imperatores Romani publica lege cauerunt, de eorum reliquijs non distrahendis. Porro Apostolorum reliquias in diebus festis, et encanijs, id est, adactationibus templi, per Patriarcham aureo curru Constantinopoli circumuectas fuisse, testatur Nicephorus lib. 17. cap. 16.

LEO IMP. IN L. DECERNIMVS. C.
de Episcop. & cleric. &c.

Neq; monachi, neq; quicumq; alij cuiuscunque status atq; fortunę, in edes publicas vel in quacunque loca populi voluptatibus fabricata, venerabilem crucem, & sanctorum martyrum reliquias illicite inferre conentur.

Sanctorum reliquias non in loca profana portari debere.

Imperatoris Theodosij Epistolam ad sanctissimum Iohannem Chrysostomum, iam tum vita defunctum, habet Nicephorus, cuius rei insolita causam et historiam hisce recenset verbis.

Nic. lib. 14. cap. 43.

Proclus plebe
Constantino-
politana pe-
rente, corpus
D. Chryosto-
mi de consen-
su Imperato-
ris Cōstanti-
nopolim per-
ferri curat.

Chryostomi
tumulus im-
mobilis.

Mirabilis hi-
storia de trā-
latione corpo-
ris sancti Ioā.
Chryostomi.

Fecit præterea (de Proclo Patriarcha Con-
stantinopolitano loquitur præclarum ali-
quiddam, gloriaq; eius prorsus dignum, Cui
enim sciret Ecclesiam dudum scissam esse pro-
pter abrogatam Chryostomo dignitatem, &
filium quasiuit quomodo Ecclesiam à dissidio
& seditione conseruaret, et hominum mentes
consolaretur. Rem eam Dei ductu mirabilem
est aggressus. Quinto Patriarchatus eius anno
plebs, quæ piè propter Ioannem tumultuosa
fuerat, congregata, Proclo persuasit, vt legatio-
ne apud Imperatorem fungeretur, vt scilicet
ille vir ab iniusto exilio reuocaretur, populus
que & Ecclesia orbitate liberaretur, permissum
Id Proclus statim non grauarè fecit, & curato-
pus eius adducerent, missi sunt. Tumultus
immobilis prorsus fuit: & cum multa manus
ad eum mouèdum adhibita esset, nihil
magis loco moueri potuit. Quod vbi Im-
perator cognouit, statim causam eius reuoluit
lexit. Itaq; literis rubrica scriptis, virum sanctum
vt adduci se pateretur, obtestatus est. Litera
sæ supra pectus eius posita, & peruigiliantibus
sum, precesq; ad Deum fusæ sunt. Ita cum
se abducentibus facilem præbuit, & sanctus
se pondus eius leuius redditum, vnà cum huius-
modi simul ferre visus est. *Literas Theodosii
eum scriptas, hic referre visum est.*

ORBIS TOTIVS DOCTORI, ET SPIRITUALI PATRI, IOANNI SANCTO, & AUREI ORIS PATRIARCHÆ
THEODOSIUS IMPERATOR.

Corpus

Corpus tuum itidem vt aliorum, mortuum esse putantes, pater honorande, transferre id, & adducere ad nos, sicuti filij parentum amantes, desiderauimus. Cùm autem debitum prorsus honorem, & quantam opus fuit summisionem & modestiam eam in rem non cõ- tulerimus, Imperialis fortasse fastus leges in rebus, quibus nos magis quàm Imperio ipso honestos esse decuit, secuti: non immeritò voto nostro excidimus. At tu Pater patrum verè reuerendissime (nunc enim velut viuentem alloquimur) ad desiderium potius nostrum, quàm ad cõceptum tuum spectans, veniam da penitẽtibus, qui longè magis quàm alius quisquam penitentiam docuisti et nos vicisti, idoneumque castigationis, desiderio flagranti erroremque suum agnoscenti animæ, eò quòd huc usq; reditum tuum ad nos detrectasti, exemplum exhibuisti: redde teipsum nobis quæso, redde. Vt enim longiore mora & dilatione nos amplius etiam affligas, neque commiserationis visceribus tuis, neque amoris & expectationi nostræ dignum est: qui non solum corpus & cineres, sed solam etiam vmbra tuam cernere cupimus.

Litteræ quidem tales fuere: sed ne Lectoris animum, qui fortè huius mirandi negocij exitum nosse desiderat, in suspenso teneamus, historiam ex eodem autore vsq; ad suam periodum prosequemur.

Postquàm autem itinere confecto, in littus ex a duerso Constantinopoli ad Chalcedonem

Honorifica
illatio corpo-
ris D. Chryso-
stomi in vrbe
Cõstantinop.

li 3 cum

cum reliquiis sancti viri peruenere, transire
 Imperator, & senatus Imperatorius: transire
 tiam Patriarcha & iudices, magistratusq; om-
 nes, deinde generis & ætatis homines omnes
 per fretum in mari perinde atq; in continen-
 vadentes, & ad Propontidem os Bosphori
 dentibus funalibus tegetes, sacrum tumulum
 Imperatoria triremis excepit. Tùm sanè mi-
 culum quoddam edidit Deus, prodigijs
 vnquã visa sunt, longè maius. Cum enim
 & constans esset in mari tranquillitas, repen-
 na subitò exorta est procella, et naues immen-
 rabilis illius classis aliæ aliò diuersæ salutis
 consulentes dispersæ sunt. Ea autem, quæ
 erum illud pondus & præclarum thesaurum
 vehebat Imperatoris triremis, funibus des-
 pentè ruptis, veluti diuina gubernata manu
 viduæ agrum appulit: viduæ, inquã, illius
 pter quam sponsa Christi Ecclesia pastorata
 to viduata fuerat. Et rursus post mortè
 iusto iudicio legitimam ille tolit sententiam
 agrum viduæ autoritate sua attribuens, et
 confirmans: Deo nimirum magnū illum pro-
 rificante, & iniquum exilium eius aperte
 prædicante. Et quoad eius fieri potuit, petra
 naus discidit, quod miraculum hodiè quoq;
 cernitur, & egregij illius ardorem eximium
 quouis præcone clarius attestatur. Hoc vbi
 ctum est, serenitas rursus aduenit, & nauis
 lix aliundè collectæ, cum apparatu & comita-
 tu maximo, carminibusq; debitis, virum san-

Miraculum.

atum producentes, in urbem imperantem de-
portarunt. Eumq; primùm; circa Amantium
magni Thomæ templum excepit: inde verò in
sanctæ pacis delubrum delatus: postea porro
imperiali curru tumulus vectus in sanctorum
Apostolorum fanum illatus est. Ibi Imperator
sacro tumulo chlamyde recto & fronte atq; o-
culis vrnæ impositis, communem supplex pre-
cationem pro parentibus fecit. Dudù enim illi
mortui fuerant, in pupillari ætate eum tenerum
adhuc relinquentes. Seorsim verò pro matre
quoq; precatus est, vt tumuli eius motus atq;
surreptus consisteret. Triginta enim & quinq;
annos iam is quatiebatur, quo tempore scilicet
& ipsa Ecclesiam concutiebat: nec ille id non
erosavit, confestim namq; vrnæ eius constitit.
Atq; vbi sacer Proclus virum sanctum in eundem
secum thronum collocavit, plebs circumfusa ore
vno exclamavit. Recipe, inquiens, thronum
tuum, o pater. Fertur ipse quoq; tum, quæ da-
dum clausa fuerant, labris rursus apertis ad
populum dixisse: Pax vobis, sicuti id circum-
stantes homines & Proclus Patriarcha, se au-
divisse testati sunt. Porro sacris mysteriis pera-
ctis, ad reliquiarum eius repositionem itum est.
Et episcoporum manibus magnus antistes ad-
basim sacræ & diuinæ mensæ, veluti sacer et in-
violabilis thesaurus, cõditus est, Episcopis epi-
scopus, martyribus, quavis sine sanguine, mar-
tyr, prophetis Christi & Apostolis magna atq;
aurea Ecclesiæ Christi tuba, omnes omnium au-

Theod. Imp.
pro parentib.
suis defunctis
precatur ad
D. Ioannis
tumulum.

Cadaver
Chrysofomi
miraculosè lo-
quitur.

Chrysof. cor-
pus vbi fuerit
reconditum.

res personans, & pia dogmata & præcepta
re musicis planè modulis accinens. Factum
vigesimo septimo mensis Ianuarij die.

DE SANCTÆ CRUCIS VENERATIONE.

IN quo honore atq; obseruatione signum crucis
Saluatoris nostri olim fuerit habitum, vel et
unico titulo Codicis Iustinianei, si cætera uenerem
cerem, discere possumus: cuius tenor sic habet.

Vide memo-
rabilem histo-
riam ad hunc
tit. spectatam
apud Paulū
Diaconum.

Nemini licere signum Saluatoris Christi
humi vel in filice, vel in marmore aut in
pere aut pingere.

Tanta pietas erat illorum optimorum Cæsarum
Theodosij & Valentiniiani, ut pro piaculo habent
sancta crucis figurā humi insculpi, vel fabricari
tam inestimabilis rei signum pedibus hominum
bulantium calcaretur: ideo hunc morem temporum
suis sustulerunt, ne videretur talis imago
tractari, licet Christianorum aliqui eiuscemodi
numenta deuotionis ratione humi constituerent,
ius rei vsus vel abusus succedenti æuo rursus
luit, quem etiam nunc hodie durare videmus.

THEODOS. ET VALENT. IN L. VII. C.
nemini licere sign. salu. Chr. hu. vel in fil. vel
in marm. insculp.

Cum sit nobis cura diligens per omnia
perni numinis religionem tueri: signum
Saluatoris CHRISTI nemini liceat, ut
in solo, vel in filice, vel in marmoribus humi
posis